

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/472/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714216169
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714216169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Petra Priehodu, v právnej veci žalobcu: COFIDIS, a.s., so sídlom Suché mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 36 816 337, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom Bárdošova 2/A, 831 01 Bratislava, IČO: 36 866 881, proti žalovanej: O. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. A. XXX/X, XXX XX O., občianka SR, o zaplatenie 519,11 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 11C/199/2014 - 47 zo dňa 06. 02. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 519,11 Eur, zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd konštatoval, že v prejednávanej veci bolo preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXX dňa 12. 06. 2008, zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. V úverovej zmluve nie je uvedená výška, počet ani termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov, v zmluve nie je uvedená RPMN, nie sú uvedené celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a ani ročná úroková sadzba. Konštatoval, že úverová zmluva neobsahuje povinné náležitosti v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. e/, g/, h/, i/ a j/ zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, preto súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Žalobca preukázal, že žalovaná vyčerpala úver vo výške 1.051,84 Eur a uhradila 1.586,65 Eur, preto žalovaná žalobcovi nič nedlhuje, z týchto dôvodov považoval prvostupňový súd žalobu žalobcu za nedôvodnú a v plnom rozsahu ju zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., hoci žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania, právo na náhradu trov konania si žalovaná neuplatnila, preto jej súd toto právo nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci, poukazoval na to, že ide o revolvingový úver, ktorý je opakovateľný a obnoviteľný, pri podpise revolvingovej zmluvy sa medzi zmluvnými stranami dohodne prvé čerpanie finančných prostriedkov v rozsahu úverového rámca. Na prvé čerpanie úveru sa po dohode stanoví výška splátok a ich počet, revolvingový úver možno zároveň nielen splácať, ale aj ďalej čerpať, a to až do maximálnej výšky stanovenej v zmluve, z čoho je zrejmé, že možnosť čerpania úveru a jeho výška je v plnom rozsahu ponechaná na vôli dlžníka a je obmedzená len maximálnym finančným limitom a nie dobou. Čerpanie a splácanie revolvingového úveru závisí na klientovi, preto nemožno

presne vyčíslí počet splátok úveru ani dobu splácania úveru. Konečná splatnosť úveru nie je určená vzhľadom na uzavretie zmluvy na dobu neurčitú, platí však, že musí byť úplne splatený najneskôr v posledný deň trvania zmluvy o úvere, ak došlo k úkonu, ktorým sa má skončiť trvanie zmluvy o úvere. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/81/2011, v ktorom rozhodnutí súd dospel k názoru, že pri revolvingovom úvere nie je objektívne možné stanoviť konečnú splatnosť úveru. Má za to, že revolvingová zmluva je síce spotrebiteľskou zmluvou, avšak pre výrazné špecifiká nemožno na revolvingovú zmluvu aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľskom úvere. Má za to, že podmienka uvedená v ustanovení § 4 ods. 2 písm. j/ a h/, a to ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a ročná úroková sadzba bola v zmluve o úvere zachovaná, keď v zmluve o úvere je upravené, že ročná percentuálna miera nákladov sa určuje podľa článku 5.4 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Zmluva obsahuje taktiež údaj o výške úrokovej sadzby, a to priamo na prvej strane zmluvy, kde je uvedené, že úroková sadzba platná ku dňu podpisu zmluvy je 2,14 % mesačne pre všetky úverové limity. Výška úrokovej sadzby je taktiež uvedená v Prílohe č. 2 Sadzobníka poplatkov a v Prílohe č. 4 Formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere v časti 3.B ako ročná úroková sadzba vo výške 25,68 %. Príloha č. 4 obsahuje taktiež výšku prípadných ďalších poplatkov. Má za to, že všeobecné obchodné podmienky je potrebné rešpektovať ako súčasť zmluvy a nepovažuje za rozpor so zákonom, ak niektoré údaje uvedené v ustanovení § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2011 Z. z. o spotrebiteľských úveroch nie sú uvedené priamo na prvej strane zmluvy, ale sú uvedené v neoddeliteľných súčasťach zmluvy. Žalobca považuje záver súdu o bezúročnosti úveru za príliš formalistický, čím súd prakticky žalobcovi odoprel právo na zaplatenie poskytnutého úveru spolu s úrokom a poplatkami spojenými s jeho poskytnutím. Má za to, že prvostupňový súd tým, že nesprávne posúdil prejednávanú vec, zasiahol do základného práva žalobcu garantovaného Ústavou Slovenskej republiky, a to do práva na súdnu ochranu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil trovy odvolacieho konania.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že prvostupňový súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise a je odôvodnené v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok prvostupňového súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd. Odvolací súd poukazuje, že ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. ku dňu 12. 06. 2008, stanovil pod písmenami a/ až s/ obligatórne náležitosti, ktoré každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať (okrem všeobecných náležitostí), aby bolo možné zmluve o spotrebiteľskom úvere pričítať účinky perfektného právneho úkonu. Takouto obligatórnou náležitosťou okrem iných je aj ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zakotvená pod písm. g/ ods. 2 § 4 citovaného zákona, ktorú zákon určuje bez rozlíšenia druhu úveru a prípadné neuvedenie tejto náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere zákon jednoznačne sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Námietky žalobcu v odvolaní, že na revolvingový úver nemožno vzťahovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľskom úvere, neobstoja, pretože zo žiadnej právnej normy takýto právny záver vyvodit' nemožno. Revolvingový úver s prihliadnutím na podstatu revolvingového úveru, a to poskytnutie úveru veriteľom a následné splácanie poskytnutého úveru dlžníkom, ktorý je v postavení spotrebiteľa, tak ako v súdnej veci, nepochybne je nutné považovať za spotrebiteľský úver, na ktorý je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Zákona o spotrebiteľskom úvere, v súdnej veci zákona č. 258/2001 Z. z. Odvolací súd poukazuje aj na to, že ročná percentuálna miera nákladov predstavuje „odplatu“ za prístup k úveru a jeho využívanie; sú to všetky náklady, vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Cieľom ročnej percentuálnej miery nákladov je poskytnúť číselne porovnateľné vyjadrenie nákladov spotrebiteľa súvisiacich s úverom, účelom nutnosti uvedenia RPMN bolo umožňovať jednoduché porovnanie nákladov na spotrebiteľský úver. RPMN tak patrí medzi

základné informácie, ktoré je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi už pri ponuke spotrebiteľského úveru, pretože ročná percentuálna miera nákladov je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru. Odvolací súd poukazuje na to, že je nevyhnutné vychádzať z doslovného znenia ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré požaduje obsiahnutie tohto údaju priamo v texte konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z obsahu konkrétnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12. 06. 2008 je zrejmé, že táto požiadavka osobitnej právnej normy splnená nebola. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov konštatuje, že v spodnej časti predmetnej revolvingovej zmluvy je drobulinkým, ťažko čitateľným písmom síce obsiahnuté, že: „RPMN sa určuje podľa článku 5.4 VOP“, avšak vo Všeobecných obchodných podmienkach v bode 5.4, na ktorý obsah zmluva odkazuje, je opätovne drobulinkým, husto popísaným a ťažko čitateľným písmom obsiahnutý len mechanizmus výpočtu RPMN, avšak v žiadnom prípade nemožno konštatovať, že by či už samotná zmluva o revolvingovom úvere alebo aj s pripustením na jej odkaz na určitý bod VOP bol obsiahnutý konkrétny a určitý údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov pre tento konkrétny spotrebiteľský úver. Upovedomenie len o všeobecnom spôsobe výpočtu RPMN bez uvedenia konkrétnej percentuálnej miere ročných nákladov konkrétneho spotrebiteľského úveru je nepostačujúce. Absenciu niektorých z náležitostí uvedených v § 2 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zákon nesankcionuje neplatnosťou. Výslovne ju považuje za platnú za predpokladu, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo bol na jej základe dodaný tovar alebo poskytnutá služba (§ 4 ods. 3 zákona). Zákon však súčasne pri absencii niektorých náležitostí taxatívne vymedzených v ustanovení § 4 ods. 2 poskytuje spotrebiteľovi špecifickú ochranu. Ak niektorý z týchto údajov, tak ako v súdnej veci, konkrétne ročná percentuálna miera nákladov v zmluve nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keď okresný súd vyslovil svoj záver o tom, že v danom prípade úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, zohľadnil aj znenie ustanovenia § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., na ktoré poukazuje žalobca v odvolaní, pričom je potrebné konštatovať, že aj keby sa toto ustanovenie vzťahovalo na daný prípad, žalobca nepreukázal a ani zo zmluvy o úvere to nevyplýva, že by bola žalovaná informovaná o skutočnostiach zakotvených v § 3 ods. 6, t. j. o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Uvedený nedostatok zmluvy nemožno obhájiť ani tvrdením žalobcu, že všetky podmienky čerpania a splácania revolvingového úveru sú uvedené v úverových zmluvných podmienkach. Úverové zmluvné podmienky majú len charakter všeobecných podmienok, čo je potrebné zdôrazniť, sú takmer nečitateľné, nie sú podpísané spotrebiteľom a nemožno ich považovať za dokument preukazujúci splnenie povinnosti žalobcu ako veriteľa v zmysle § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o poskytnutí informácií dlžníkovi - spotrebiteľovi o všetkých náležitostiach v tomto ustanovení, a to výlučne vo väzbe a v súvislosti s konkrétnym úverom. Okrem iného správnosť rozhodnutia súdu v danom prípade vyplýva aj z ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z. z. v znení platnom v čase podpisu zmluvy, podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úroky alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Keďže odvolací súd dospel k názoru zhodnému s názorom prvostupňového súdu, že v súdnej veci zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z. z. a z tohto dôvodu je vzhľadom na ustanovenie § 4 ods. 3 veta druhá nutné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, nebolo potrebné sa podrobne zaoberať plnením ďalších náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/, g/, h/ a i/, keďže pre to, aby sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, zákon nevyžaduje kumulatívne splnenie viacerých náležitostí v zmysle § 4 ods. 2. Pre záver, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, je postačujúce, aby zmluva neobsahovala niektorú z náležitostí podľa ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/ až j/, k/ a l/. Z týchto dôvodov sa odvolací súd v ďalšom podrobne nezaoberať splnením náležitostí zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/, g/, h/ a i/, len všeobecne konštatuje, že v zhode s názorom prvostupňového súdu má za to, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaného dokazovania k správne právnemu názoru, že zmluva, ktorá bola účastníkmi konania uzavretá, neobsahuje ani náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. e/, g/, h/ a i/ zákona č. 258/2001 Z. z. Na záver odvolací súd k poukazovaniu žalobcu na právne názory iných súdov v obdobných veciach uvádza, že súd nie je v tejto konkrétnej veci viazaný názorom iného súdu v inej veci. Na základe zisteného skutkového stavu odvolací súd dospel k názoru, ktorý prezentoval vyššie, pričom odvolací súd uvádza, že názor odvolacieho súdu je v zhode s existujúcou judikatúrou všeobecných súdov v súčasnosti, ktorá je ustálená na názore, že zmluva o revolvingovom úvere musí spĺňať podmienky a náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že prvostupňový súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, vo veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu pri aplikácii správnej právnej normy, nedopustil sa nesprávneho právneho

posúdenia, odôvodnenie rozhodnutia je síce stručné, avšak jasné, výstižné a zrozumiteľné a spĺňa podmienky odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu postupom podľa § 219 O. s. p. z dôvodov jeho vecnej správnosti potvrdil.

Zároveň potvrdil súvisiace rozhodnutie v časti náhrady trov konania. Úspešnou účastníčkou konania bola žalovaná, ktorá si však trovy neuplatnila, preto súd správne rozhodol, že žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešnou účastníčkou odvolacieho konania bola žalovaná, táto si však trovy konania v súvislosti s odvolacím konaním neuplatnila a odvolací súd ani nezistil, že by jej boli v súvislosti s odvolacím konaním vznikli trovy konania, preto rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.